

[Hanne Reintoft.]

omskoling eller til en supplerende uddannelse. Det var i og for sig nok værd at tage op nu, hvor ledigheden trods regeringens udtalelser om det modsatte stadig stiger. Jeg ved godt, at det kræver en betydelig udvidelse af kapaciteten af kursusjendomme og lærerkræfter osv., men jeg mener, at ministeren må overveje det.

Jeg vil dog gerne indskyde her, at jeg ikke deler begejstringen for, at private erhvervsvirksomheder alt for ofte driver deres egen kursusvirksomhed, selv om vi gerne ser kursusvirksomheden øget, og jeg vil foreslå, at man stadig fastholder ordet „undtagelsesvis“ i bestemmelsen om, at de private firmaer kan drive deres egne kurser.

Der er også et andet problem — det er et lille problem, men det rammer ret ubehageligt, hvor det rammer — som jeg vil anmode udvalget om at finde en løsning på og spørge ministeren, om han ikke mener det kan ordnes. For at få den højeste godtgørelse under deltagelse i kursus skal man have været beskæftiget i 4 uger i forvejen. Det forekommer ret ofte, at en mand har tilmeldt sig et sådant kursus og så bliver ledig nogle få dage inden, f. eks. på grund af vejrliget — altså et forhold, han er ganske uskyldig i. Han bliver ramt af 4 ugers reglen og kan ikke få den højeste godtgørelse. Det er en urimelig bestemmelse, der kan komme på tværs, og som af og til hindrer folk i at tage på kursus, fordi de ikke synes, de har råd, da de har budgetteret med den højeste godtgørelse. Jeg mener, det er en administrativ praksis, som man kunne overveje at ændre; det ville være en stor lettelse for en del.

Jeg har også ønske om en administrativ forenkling, der vedrører uddannelse af ungarbejderne. Som det er nu, skal deres ansøgning om skoleophold forelægges brancheudvalg og uddannelsesråd. Man ser jo ikke den pågældende her og kan ikke, som det vel er hensigten med det, tage stilling til, om han er kursusegnet. Jeg tror i og for sig, at det bare er en bureaukratisk forældet sagsbehandling, man opretholder her, et unødigt bureaukrati.

I de fleste specialarbejdergrupper har man aftaler om ungarbejdere og deres uddannelse. Det påhviler arbejdsgiveren at drage omsorg for deres teoretiske og prakti-

ske uddannelse, og vi vil derfor foreslå, at ungarbejdere uden videre kan godkendes til kurser, bare med det kriterium at det ikke strider mod arbejderbeskyttelsesloven. Jeg tror, det vil være enklere, og vil gerne høre ministerens mening om det.

Alt i alt betragter vi lovforslaget som et midlertidigt og beskedent fremskridt og vil gerne støtte det.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlggaard): Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der er kommet til lovforslaget, vistnok fra alle sider.

Hr. Erling Dinesen var inde på, at det er små og beskedne beløb, der bruges til disse arbejdsmarkedsuddannelser, og det er i og for sig rigtigt. Det er ikke på dette felt, de offentlige budgetter tynges stærkest.

Ser man på, hvad der ydes i forbindelse med den enkelte kursusdeltagers deltagelse i disse ting, både udgifterne til den uddannelse, der foregår, og den godtgørelse, han får, og tager man yderligere i betragtning de forholdsvis korte kursusperioder, så bliver der udmålt på dette grundlag tale om en temmelig kostbar uddannelse af den enkelte sammenlignet med andre uddannelser. Dette nævner jeg som en kendsgerning, ikke som et kritikpunkt, for det må erkendes, at de uddannelser, vi her taler om, det gælder både omskoling og specialarbejderuddannelsen, er et tilbud til de personer her i landet, som samfundet vel nok har ofret mindst på på det uddannelsesmæssige område.

Hr. Erling Dinesen spurgte, hvad der ligger i tanken om en integration af arbejdsmarkedsuddannelserne, og nævnte det ønskelige i, at også efteruddannelse af faglærte optages i lovgivningen. Jeg skal til dette spørgsmål svare, at det, som jeg har i tanker, er, at efterhånden som det øvrige uddannelsessystem udbygges og forbindelseslinjerne mellem de forskellige uddannelser bliver mere og mere veltilrettelagt, så skal vi naturligvis passe på, at arbejdsmarkedsuddannelserne ikke ender med at være en øde ø i vort uddannelsessystem. Denne problemstilling må ses på baggrund ikke mindst af den udbygning af uddannelserne, som vil komme til at ske på grundlag af det kommissionsarbejde, der foregår i undervisningsministeriets udvalg om de erhvervs-